

Maria

Dušan Grůň

Kdybych jednou tak mohl být vánkem,
který bdí nad tvým pokojným spánkem,
tak bych rád se jím stal,
tobě do oken vál,
když se stmívá.

Jako vánek bych jen
šeptal jméno všech jmen,
Mári-a.

Kdybch byl kouskem babího léta,
které vítr ti do vlasů vplétá,
tak bych stulil se v nich,
ano, ve vlasech tvých, když se stmívá.

Celou duší bych jen
šeptal jméno všech jmen, Mária.

Kdybych zelenou trávou byl v stráni,
na niž uléháš po vykoupání,
to bych zlíbal tvou pleť,
nebyl smuten jak teď, když se stmívá.

Jako blázen bych jen
šeptal jméno všech jmen, Mária.

Kdybych jednou tak aspoň moh` býti
v noci hvězdou, co do snů ti svítí,
do tvé koupelny, och,
tajně koukat bych moh, když se stmívá.

Že však nejsem tím vším,
jenom o tobě sním, Mária.

Mári-a, Mári-a.